

MÅNGKULTURELLA GETTON

Den demokratiska apartheiden

Författare:
Soleyman Ghasemiani

* Mångkulturella getton, Den demokratiska apartheiden

* Författare: Soleyman Ghasemiani

* Första upplagan 1997

* ISBN. 91- 972150 - 8 - 2

* Hanaförlaget

Box 6040

424 06 Angered

* Omslag: Rahman Shafeei

* Teckningar: Sardar, Renas, Rahman Shafeei, Mahmo, Shahriar

* Tryckt hos: NKLK tryckeri

Boken du har framför dig är på 116 sidor.
Här kan du läsa de inledande sidorna.

Hur beställer du boken?

Boken kostar **140:-** inklusive porto om du beställer den genom Hanaförlaget. Swisha eller sätt in beloppet på förlagets postgirokonto **60 83 45-5** och ange din adress.

Du kan göra din beställning via e-mail också. Namn, adress, och telefonnr. skall anges.

Boken kommer att sändas till dig så snart din betalning har registrerats.

Du kan också beställa den genom bokhandeln i hela Norden. Boken kostar 165:- skr i övriga Norden pga. högre fraktkostnader.

Hanaförlaget
Box 6040
424 66 Angered

070-444 15 78

www.hana.se
info@hana.se

Förord

Den senaste vågen av mord och misshandel på invandrarkvinnor i Sverige gav upphov till olika diskussioner om kultur, religion, individen och sambandet de emellan. Saras bror och kusinen som mördade henne i Umeå; mannen som dödade sin exfru i Jönköping, mördaren i Malmö som gjorde samma sak med före detta frun; den turkiske unge mannen som misshandlade sin syster utanför en diskotek i Stockholm; alla erkände utan den minsta ånger att de hade handlat enligt de islamiska reglerna och för att försvara familjens heder. Förövarna visste vad de hade befattat sig med och gjorde inget hemlighet av det. Tvärtom, kände de stolthet över det brutala illdåd de hade begått.

Istället för att solidarisera sig med offren, gjorde "mångkulturalismens" förespråkare allt i sin makt för att än en gång försköna "kultur" och religionen och skriva allting på mördarna som "individer". Som om individer inte har någon kultur! De försökte rentvå islam (som en religion) från anklagelser om kvinnoförtryck, om påbud för misshandel för de otrogna, om tvånget att bära slöja, om mannens överhöghet i familjen... etc genom att påstå att kvinnoförtrycket inte har något påbackning direkt från Koranen utan att det hela rör sig om olika tolkningar från den.

Kultur är människors sätt att tänka, handla och leva. Det säger sig självt att människor har olika kulturer och att de handlar i enlighet med de moralkodex som de får från kulturen. Religionen själv är en del av kulturen. Dess position i samhället och människors tankar och handlingar är beroende av maktförhållandena och den ständigt pågående politiska, sociala, ekonomiska och kulturella kampen i samhället mellan de olika klasserna.

De som förnekar kultur och religion som bakomliggande orsaker till dessa tragiska händelser, av rädsla för att ”invandrare” ska ses som okultiverade av ”de gamla svenskarna”, gör bara en björntjänst! De packar en ”kultur” på hela den invandrade folkgruppen och glömmer artigt att dessa människor har olika kulturer av den enkla anledningen att de är människor och har tillhört (och tillhör) olika sociala grupper långt innan de kom hit.

Om detta handlar min bok. Förutom en del ändringar bygger boken i huvudsak på min uppsats som skrevs 1995.

Här är det på sin plats att jag tackar Lasse Fryk, min handledare då jag skrev uppsatsen. Jag tackar också Kerstin Neméth, min första lärare i svenska språket, för hennes betydelsefulla hjälp för språkgranskning och slutredigering av boken. Sist men inte minst tackar jag Layla Ghaneei, min sambo, för det stöd och uppmuntran hon gav mig under hela arbetets gång.

Soleyman Ghasemiani
1997-04-15 Göteborg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

* Första delen

1.1	Inledning	9
1.2	Huvudfrågan	12
1.3	Syfte	13

2. Identiteter och fördomar

2.1	Kampen om den rätta identiteten	15
2.2	"Vi" och "De"	16
2.3	Det fantastiska landet	17
2.4	Fläsk och utveckling	19
2.5	Skattebetalarnas medel	21

3. Det mångkulturella samhället

3.1	Kultur	28
3.2	Kulturbygget	31
3.3	Den andra kulturen	33
3.4	Tredje världen och kulturbygget	35
3.5	Kulturskillnader	39
3.6	Deras egen kultur	41
3.7	Kultur- och värderelativismen	45
3.8	Kulturella getton	

* Andra delen

4.	Hur behandlas "de andra"	58
4.1	En moské och två världar	64
4.2	Människovärden och nationstillhörighet	67

4.3	Kriminalitet, nationstillhörighet och samhällssystemet	74
		77
4.4	Rasistiska argument mot asylsökande zigenare	83
4.5	Mord är inte alltid mord	89
4.6	Familjen "Gashi"s förlorade heder och barn	93
4.7	Demokratins vagga och terrorism	
4.8	Rätten att häda	

* Tredje delen

		99
5. Som slutord		101
5.1	Om livet får tala	103
5.2	Kulturkrock	105
5.3	De tio budorden	107
5.4	Nationalismens framtid	108
5.5	Falska sanningar	
5.6	Demokratisk apartheid	110
		112
*	Fotnoter	
*	Källförteckning	

1.1 Inledning

Det kanske inte låter så eftertraktansvärt men en av mina önskningar är att gå över den svenska gränsen, in på Svea rikets sida, utan att få polisens stoppande hand rakt i ansiktet. Att få skrida över det oskyldiga vattnet vid Helsingör till den lika oskyldiga marken på Helsingborgs sida utan att bli förolämpad som en ynkelig brottsling av den svenska maktens beskyddare in på bara kroppen; utan att ha både passpolis och tullpersonal i hälarna. Att jag är svensk medborgare sedan många år tillbaka, och nu till på köpet är en EU-medborgare hjälper föga; för jag är fortfarande mörkhårig och har fortfarande lite brytning. Fast jag vet att den senare faktorn inte är av stor betydelse i det sammanhanget då man först blir stoppad, sedan tilltalad och slutligen utfrågad och kroppsvisiterad.

Denna önskan kommer förmodligen följa mig till graven; för att det finns egentligen bara två möjliga vägar för dess uppfyllelse. Det första är att gränserna suddas ut helt och hållet - inte bara för de blonda svenskarna - vilket inte är något förestående. Det andra är att jag får blont hår inplanterat istället för det nuvarande mörka, sätter blåa

linser, höljer kroppen i en äkta svensk skär hy och inopererar det svenska språket med den stockholmska dialekten i hjärnan. Det andra är mer nåbart om man bara var Peter Wallenberg eller Michael Jackson!

Under alla de åren jag har bott i Sverige har det bara hänt mig ett fåtal gånger att jag blivit tillfrågad av en "svensk" angående en adress. Jag är hundra procent säker på att jag är långt ifrån ensam om det. Varför är det så? Ja ... för att jag inte har samma färg på håret, ögonen eller hyn som de flesta i detta land och därför tycks jag inte kunna språket och inte heller ha någon lokalkännedom.

Jag har mött många intellektuella "gammal svenskar" vilka visat förvåning över mina allmänna kunskaper i olika diskussionsämnen, som om kunskap vore ett träd vilket bara växer på I-ländernas mark! Som ni redan märkt tillhör jag de "nya svenskarna" - alltså invandrarna; som om detta namnbyte skulle hjälpa mörkhåringen det minsta -. Det betyder att jag kommer från den så kallade "tredje världen", där det sägs att länderna och deras befolkning håller på att utvecklas. De är alltså inte riktigt "utvecklade" än, utan håller på att göra det! Och eftersom de redan "utvecklade" utvecklas ständigt, kommer de senare "utvecklade" alltid att hamna på efterkälken och därför kommer gapet mellan de "utvecklade" och "de-icke-utvecklade" bestå i all evighet.

Att möta fördomar och vara föremål för det, är en del av varje mörkhårig invandrares vardag. Man

konfronteras med det på TV:n genom de leende reporterna och de vämjeliga tvåloperorna där invandraren ständigt tilldelas rollen som det okunnige, obegåvade, främmande och störande elementet med den typiska brytningen. Man påminns om sitt ursprungsland genom tidningsspalternas återkommande och vinklade reportage om de begångna brotten, med de iögonfallande rubriceringarna på gärningsmännen, där som en helig svuren ed kommer alltid den nationella eller kulturella tillhörigheten att framgå ur rapporterna. "Invandrare", "utlänning", "mörkhårig", "brytning på svenska", "svensk medborgare" och så direkt namngivning av en viss nationalitet, bygger ryggraden av många reportage om massmedias brottsbekämpning. Man brukar inte säga "en svensk rånare" därför att den svenska rånaren tillhör det svenska riket. Han/hon räknas som en del av det som kallas för Sverige. Men invandraren kommer alltid - särskilt om denne är mörkhårig - att uppfattas som en invandrare; en som inte riktigt hör hit; en som har sina rötter någon annanstans och därför måste ha andra lojaliteter; en som inte är lika värd om man drar det till sin spets. Om svensken inte "sköter sig" så är det bara att beklaga men invandraren måste sköta sig, eftersom han inte tillhör svenskättlingarna, han är inte en oskiljbar del av det svenska samhället utan räknas på sin höjd som en gäst och som alla vet så måste gäster uppföra sig på ett helt annat sätt!

Fördomar växer inte av sig själva. De är ett resultat av samhällssystemet i sin helhet. Riksgränserna, världsordningen, den orättvisa internationella arbets-delningen,

konkurrensen om uppehålle och strävan efter individuell lycka ... är den näringsrika marken för fördomar och åtskillnad bland människor.

1.2 Huvudfrågan

Vad är det mångkulturella samhället då? Är det inte meningen att folk i demokratiska länder skall behandlas lika och vara lika värda?! Är det inte meningen att rättigheter och skyldigheter för medborgarna i det demokratiska landet skall gälla alla oavsett hur människor ser ut eller låter språkmässigt?! De flesta svarar jakande på dessa frågor så länge man inte har konkretiserat frågan. Går man till djupet med frågorna hamnar man någon annanstans. Då kommer de uppdelande kultur- och värderelativistiska uppfattningarna av människor fram. Man talar då om kulturernas lika värde och människornas olika värde. Plötsligt blir apartheid- och icke apartheidkulturen likvärdiga och man sjunger ”låt tusen ogräs och blommor växa” istället för tusen knoppar blomma.

Det demokratiska systemet är inte något paradiset utan är byggd på människors ojämlika sociala och ekonomiska ställning. Demokratien ifrågasätter inte denna ojämlikhet utan förutsätter den. Att människor inte har lika förutsättningar för att tillfredsställa sina mänskliga behov eller tillgodogöra sig mänsklighetens landvinningar är inget

bekymmer för demokratin. Privatägandet och hela den på orättvisor byggda samhällsordningen är heliga kor som inte får vidröras.

Det demokratiska ”mångkulturella” samhället utgår från folkgruppernas olikhet. Det rättfärdigar och förevigar de nationella och kulturella skillnaderna och spikar fast orättvisorna. Man får frihet att vara underordnad, att vara andragraders medborgare, att bilda sitt getto och att göra sig till ett historiskt museum av utrotningshotade ”kulturer” för kulturrelativisterna och sentimentala etnograferns beskådning och utforskningar!

Ska människor vara lika värda? Ska kulturer vara lika värda? Är den progressiva, moderna och mänskliga kulturen en gudagåva utsänd till västvärlden? Är kulturer oföränderliga fenomen som inte har något med de socio-ekonomiska förhållandena? Dessa är frågor som kommer att tas upp och belysas så långt som möjligt i denna bok.

1.3 Syfte

Hudfärgen och färgen på skallen utgör första momentet i kategoriserandet av människorna i ett land med invandrade medborgare. Nationalitet och kultur står också där för att i tur och ordning fördjupa och säkerställa denna indelning. Man får ett visst kulturellt eller nationellt märke på pannan som inte går att tvätta bort eller göra sig av med. Detta märke har en magisk kraft! Det kan förklara

allt som händer sin bärare; från nätverk, segregation, passivitet, temperament, barnuppfostran, kriminalitet, till arbetslöshet osv.

Invandrare är alla de människor som är födda utanför Sverige och inte har svenska föräldrar, eller är födda här i landet men har föräldrar eller far- och morföräldrar med utländsk anknytning. Men alla invandrare kommer inte att hamna i samma kategori. Invandrare från Tyskland eller Storbritannien (med den rätta hudfärgen och det rätta utseendet) räknas statistiskt sett som invandrare men i det dagliga livet kommer de inte märka något av detta i sitt umgänge med den härskande kulturen. De räknas likvärdiga, både kulturellt och materiellt. Det är alltså en himmelsvid skillnad att vara invandrare från Asien eller Afrika och att komma från Tyskland eller Frankrike.

Denna indelning skapar sina strukturer. Man samlas i vissa bostadsområden som utan undantag förvandlas till förorter och som sakta men säkert går och förfaller. Man går till vissa restauranger - efter att upprepade gånger har blivit avvisad snällt med "inga lediga platser" som ursäkt - . Man får sina egna daghem, skolor, arbetsförmedlingar, mötesplatser, sina affärer, sina tandläkare etc. Så ser det "mångkulturella samhället" ut.

Syftet med denna bok är att visa "det mångkulturella samhällets" baksidor. Mångkulturalismens teoretiker och förespråkare ger oss en exotisk bild av "kulturers samexistens" i det mångkulturella Sverige med

färgsprakande kläder, tusensmakande maträtter, mångdoftande kryddor och variationsrika melodier och danser. Det som sopas under mattan är de sociala, kulturella och ekonomiska konsekvenserna av det så kallade mångkulturella samhället med bl.a. marginalisering, segregation, rättsövergrepp, förtryck, socialdumpning och fattigdom för de märkta invandrarna.

2. Identiteter och fördomar

2.1 Kampen om den rätta ”identiteten”

Jordklotet är nog för litet för de oerhört många indelningarna av människor mellan olika kategorier. I våra dagar råder det ett allas krig mot alla för att rycka en bit av den utmärglade planeten åt sig med sin egen konstruerade namnskylt! Det handlar inte bara om stora och små nationer, religioner och kulturer utan regionala, stads- och bybaserade och till och med bostadsorts identiteter. Den lilla människan som är så stor att hon kan nå ljusårs långa avstånd från sitt universum, är uppdelat till den milda grad att molekyler känns större än hon!

Identitetsfrågan är ett livligt och ständigt återkommande samtalsämne i vitt skilda sammanhang. Man talar om ungdomarnas identitetslöshet, eller deras sökande efter den försvunna identiteten. Man talar om invandrarens och flyktingens rotlöshet och därmed identitetetskonflikt i

det nya landet. Och så börjar medicinkuren med erbjudandet av olika slags identiteter beroende på den "sjukes" eller den stackars identitetlöses, eller identitetsförvirrades tillhörighet till de redan erkända mänskliga kategorierna. Man erbjuds svensk identitet om man är av den rätta färgen på hyn, ögonen och skallen. För de som ser lite annorlunda ut har man i demokratiskt anda ett variationsrikt lager av identitetsplagg att erbjuda. Med hänsyn till omständigheterna kommer identiteterna att ändra färg. Ibland är det den nationella, en annan tid de kulturella, religiösa, regionala osv som lyfts upp beroende på vad man vill nå.

Det gemensamma för alla dessa olika identitetstyper är deras konstanta och ej ifrågasättbara existens. De verkar lika självklara som gud för troende. Det måste finnas en gud som de troende brukar säga; det är bara så! Identiteter måste också finnas! Människor utan identitet kommer att irra omkring och inte kunna hitta någon mening med livet. Resonemanget verkar oskyldig och acceptabelt. Men man måste ändå fråga sig vad alla dessa identiteter är för något; vad tjänar de till; hur är de beskaffade; vilka har konstruerat dem och hur föränderliga eller oföränderliga är de?!

2.2 "Vi" och "de"

Identitet är en sorts kompass som man orienterar sig med i marknadens djungel. "Identiteten" hjälper oss att hitta en fast mark att stå på och kunna beskåda världen...